30/07/2023

Μητροπολίτης Φθιώτιδος: «Η Εκκλησία προσφέρει Άρτο ζωής και Ευαγγέλιο αγάπης»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Συνεχίζοντας την ποιμαντική του περιοδεία σε πόλεις και χωριά, σε βουνό και θάλασσα, σε κάθε σπιθαμή της ευλογημένης Φθιωτικής γης, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών σήμερα Κυριακή 30 Ιουλίου 2023 ιερούργησε στον Ιερό Ναό του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου Παραλίας Ραχών στην καρδιά της Ανατολικής Φθιώτιδος.

Στο κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος, με αφορμή την Ευαγγελική περικοπή που περιγράφει το θαύμα του πολλαπλασιασμού των άρτων και των ιχθύων από τον Χριστό, υπογράμμισε ότι «η Εκκλησία προσφέρει Άρτο ζωής και Ευαγγέλιο αγάπης και δικαιοσύνης».

Ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, ανέφερε:

«Ο Χριστός φεύγει στην έρημο, βγαίνει έξω από την πόλη, σε ένα μέρος ανοιχτό μέσα στο όμορφο φυσικό περιβάλλον και οι άνθρωποι τον ακολουθούν εκεί για να τον ακούσουν να διδάσκει. Ένας σαγηνευτικός Διδάσκαλος, ο οποίος έρχεται και κηρύττει καινούργια πράγματα, τα οποία μέχρι τότε δεν τα είχε ακούσει ο κόσμος, δεν είχε ακούσει ποτέ για αγάπη, δεν είχε ακούσει ποτέ για αγάπη προς τον εχθρό, δεν είχε ακούσει ποτέ για συγχωρητικότητα, δεν είχε ακούσει ποτέ για ταπείνωση, δεν είχε ακούσει ποτέ για διάλογο, δεν είχε ακούσει ποτέ για υπομονή, δεν είχε ακούσει ποτέ για όλες αυτές τις αρετές, για όλα όσα εδίδαξε και όσα εποίησε ο Κυριός μας Ιησούς Χριστός και επειδή ο άνθρωπος μέσω του λαχταρά να βρει νόημα ζωής, να βρει ουσία στη ζωή του όταν διαπιστώνει, ότι κάπου τρέχει μια πηγή τέτοιου νοήματος, αργά ή γρήγορα τρέχει, λαχταρά, να ακούσει να μαθητεύσει και μαζεύονται χιλιάδες άνθρωποι, οι οποίοι μένουν επί ώρες ολόκληρες ακούγοντας το Χριστό και οι Μαθητές του Χριστού ανησυχούν και λίγο ανθρώπινα. Τόσες ώρες χωρίς φαγητό, χωρίς νερό, τόσες ώρες μέσα στην ερημιά, τι θα γίνει με αυτούς τους ανθρώπους, που θα μείνουν, τι θα φάνε, δεν θα πεινάσουν, δεν θα γογγύσουν, δε θα αναστενάξουν; Μία σκέψη καλοπροαίρετη, όχι κακή. Μία σκέψη ενδιαφέροντος, φροντίδας, μέριμνας και αγάπης.
Ανησυχούν οι μαθητές και ο Χριστός τους διαβεβαιώνει: «Μη στεναχωριέστε, αυτή την ώρα τους προσφέρω τον Άρτο της Ζωής και ο Άρτος της Ζωής είμαι Εγώ Ίδιος, ο Λόγος μου, το Πρόσωπό μου, το Σώμα μου και το Αίμα μου, το οποίο προσφέρω σε κάθε Ευχαριστιακή Σύναξη. Είναι η ίδια η ζωή αυτό που λαμβάνουν, είναι το πλήρωμα της ζωής, το πλήρωμα της πνευματικής και της υλικής ζωής, δεν θα τους αφήσουμε όμως και χωρίς παρηγορία. Έχουμε λίγα ψάρια και λίγα ψωμιά, πέντε άρτους, πέντε κρίθινα ψωμιά και δύο ιχθύες». Φτάνουν λέει, για τους χιλιάδες που είναι εδώ. Η αγάπη όταν μοιράζεται, πολλαπλασιάζεται και όταν η καρδιά έχει μάθει να μη ζητά το δικό της, να μη ζητά το ατομικό, να μην ζητά το προσωπικό, αλλά να ζητά και να αναζητά το όλο, να νοιάζεται για όλους, τότε φτάνουν τα πάντα για όλους.
Αν οι άνθρωποι σήμερα πάνω στον κόσμο που ζούμε θέλαμε πραγματικά να ζήσουμε με ισότητα, τα αγαθά, που υπάρχουν στη γη, όχι απλώς φθάνουν για όλους ανεξαιρέτως, αλλά φτάνουν και υπερπερισσεύουν. Παρά ταύτα βλέπουμε κάποιοι άνθρωποι να έχουν πολλά και να τα πετάνε ακόμη και στα σκουπίδια και τρόφιμα και ρούχα και άλλα υλικά αγαθά και κάποιοι άλλοι άνθρωποι να ψάχνουν μέσα στα σκουπίδια με το κεφάλι μέσα και τα πόδια απέξω αναζητώντας έστω

κάποια ψίχουλα, έστω κάποια αποφάγια για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Και τότε μας λέει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος: έκοψε, τεμάχισε, έκανε ψιχουλάκια, μικρά κομμάτια, μπουκίτσες, έκανε τους άρτους και τις μερίδες από τα ψάρια ο Χριστός και τα έδωσε στους Μαθητές και οι Μαθητές τα μοίρασαν στους όχλους.
Από την άλλη ο Απόστολος Παύλος απευθύνεται στους Κορινθίους πολύ ανήσυχος, πολύ προβληματισμένος, απευθύνεται σε μία διχασμένη κοινωνία και τους μαλώνει και τους επιπλήττει με ωραίο τρόπο πατρικό: «πληροφορούμαι ότι υπάρχουν σχίσματα ανάμεσά σας, πληροφορούμαι ότι δεν είστε ενωμένοι, ότι δεν έχει αγάπη, ότι λέτε ότι άλλοι μεν είμαστε του Παύλου, άλλοι είμαστε του Κηφά, άλλοι είμαστε του Απολλώ, έχετε ταυτιστεί με πρόσωπα, έχετε γίνει οπαδοί και όχι πιστοί όχι μέλη μιας οικογένειας, ενός κοινού σώματος. Με στεναχωρεί πολύ αυτό, με ανησυχεί πολύ αυτό, μήπως εγώ σας βάπτισα λέει ο Παύλος, μήπως σας βάφτισε ο άλλος ή ο δείνα ή ο Χ ή ο Ψ. Όλοι βαπτιστήκαμε στο όνομα του Χριστού, ο Χριστός μας βάπτισε, το Άγιο Πνεύμα μας βάπτισε, ο Τριαδικός Θεός μας βάπτισε».
Και μάλιστα τολμά και λέει ο Παύλος: «Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ᾽ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ». Δεν με έστειλε ο Χριστός για να είμαι ένας τελετουργός, να κάνω τελετές, ούτε να δημιουργήσω οπαδούς και φίλους αλλά με έστειλε να σας προσφέρω το Λόγο του Ευαγγελίου, τον Άρτον δηλαδή, τον άρτον αυτόν που προσέφερε, τον Άρτον της ζωής που προσέφερε ο ίδιος ο Χριστός στους χιλιάδες συγκεντρωμένους. Για αυτό ήρθα κοντά σας και μάλιστα ουκ εν σοφία λόγου, όχι με τη δύναμη μίας ρητορείας, όχι με τη δύναμη των υποσχέσεων, όχι με τη δύναμη των θεαματικών προγραμματισμών, όχι με την δύναμη των επικοινωνιακών μέσων, όχι με τη δύναμη της λάμψης αυτού του κόσμου, γιατί αν χρησιμοποιήσω τέτοια μέσα και τέτοια δύναμη θα προσβάλω, θα αδειάσω, θα οδηγήσω να μην έχει νόημα ο Σταυρός του Χριστού. Ο Άρτος τον οποίο προσφέρω είναι το Ευαγγέλιο του Χριστού και το Ευαγγέλιο του Χριστού, είναι το Ευαγγέλιο της αγάπης, το Ευαγγέλιο της δικαιοσύνης, το Ευαγγέλιο της ενότητας. Το Ευαγγέλιο του Χριστού είναι αυτή η δύναμη που κάνει ακόμα και τα ψίχουλα να χορταίνουν αυτούς που αγαπιούνται.
Όταν υπάρχει αγάπη σ ένα σπίτι, όταν υπάρχει αγάπη σε μία σχέση, σε μία συντροφιά τα πάντα αρκούν και τα πάντα φθάνουν. Όταν κανείς αγαπάει και γεμίζει με την παρουσία αυτού που αγαπά, τι ωραία που το εκφράζει! Δε θέλω κεράσματα, χορταίνω και μόνο που σε βλέπω, άστα τα γλυκά και τα φαγητά, χορταίνω με το πρόσωπό σου, χορταίνω με την αγάπη σου, χορταίνω και γεμίζω με την καλοσύνη σου. Όταν κανείς περνά όμορφα κάπου, ξεχνάει ακόμη και να φάει, ξεχνάει ακόμα και να πιει νερό, δεν σκέφτεται τίποτα το γήινο και τίποτα το λογικό, γιατί η αγάπη σε ανεβάζει στον ουρανό, η αγάπη σε οδηγεί ψηλά, η αγάπη πραγματικά φέρνει τον παράδεισο μέσα στη γη.

Αυτή είναι η αποστολή της Εκκλησίας. Η Εκκλησία προσφέρει Άρτο ζωής και Ευαγγέλιο αγάπης και δικαιοσύνης. Η Εκκλησία δεν ήρθε σ αυτό τον κόσμο για να υποκαταστήσει μία κοινωνική υπηρεσία ή μία δημόσια υπηρεσία. Ασφαλώς και προσφέρει κοινωνικό έργο, ασφαλώς και ταΐζει τους πεινασμένους, ξεδιψά τους διψασμένους, ασφαλώς προφέρει ρούχα και ενδύματα στους γυμνούς, επισκέπτεται τους φυλακισμένους, φροντίζει για τους πάσχοντας. Τα πάντα είναι μέσα στην αποστολή της Εκκλησίας, αλλά όλα αυτά υπό τη σκέψη και την ομπρέλα του μηνύματος του Ευαγγελίου. Αυτό που πάνω από όλα προσφέρει και χαρίζει η Εκκλησία και δε μπορεί να χαρίσει κανένας επίγειος οργανισμός σε αυτόν τον κόσμο. Μπουκάλια νερό και άλλα αναγκαία μπορεί να τα προσφέρει ακόμη και μία αμαρτωλή ΜΚΟ, ακόμα και ένας οργανισμός διεθνής ή άλλος αλλά την αγάπη του Χριστού, την αγάπη προς πάντας, τη συγχωρητικότητα, την καλοσύνη, την ανοιχτωσιά, την ευρυχωρία, την αμνησικακία, την αγαθότητα, τη χρηστότητα, την επιείκεια την οικτιρμοσύνη μονάχα μπορεί το Ευαγγέλιο του Χριστού να την προσφέρει, η Εκκλησία του Χριστού και οι άνθρωποι του Θεού.

Οφείλουμε να προσφέρουμε ο ένας, στον άλλο. Μην το περιορίσουμε μόνο στη σχέση μας με τα παιδιά μας, αυτό που ζητάει από εμάς ο γείτονας, η γειτόνισσα, ο συνάδελφος, ο συγχωριανός, ο συμπολίτης είναι μία υγιή κοινωνικότητα, μία ενσυναίσθηση, να μπορούμε να μπαίνουμε στη θέση του άλλου, να μπορούμε να καταλαβαίνουμε τον άλλον, να μπορούμε ακόμη και στην άσχημή του στιγμή μπορεί να έχει εκνευριστεί, που μπορεί να βρίσκεται σε μία εξαλλοσύνη, να σκεφτούμε ότι μπορεί να περνάει ένα σταυρό μέσα στο σπίτι, μπορεί να σηκώνει ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα, όταν θα δούμε το γείτονά μας κακόκεφο μία μέρα δεν σημαίνει κατ’ ανάγκη ότι ξινίζει επειδή μας βλέπει, δεν σημαίνει κατ’ ανάγκη ότι δεν μας χωνεύει, δεν σημαίνει κατ’ ανάγκη ότι έχει κάποιο πρόβλημα μαζί μας, δεν είναι απαραίτητο εύκολα να υιοθετήσουμε μία θεωρία καχυποψίας ή συνωμοσίας, δεν ξέρουμε τι μπορεί να πέρασε μέσα στη νύχτα, δε ξέρουμε τι μπορεί να βασανίζει την καρδιά τους, δε ξέρουμε τι μπορεί να βασανίζει το εσωτερικό του κόσμου και σε ποιο αδιέξοδο μπορεί να βρίσκεται.

Αυτόν τον Άρτο της πραγματικής αγάπης να αναζητήσουμε στη ζωή μας και να τον αναζητήσουμε εκεί που μπορούμε να τον βρούμε και εκεί που μπορούμε να τον βρούμε είναι ο Χριστός, είναι το Ευαγγέλιο του Χριστού. Δεν μπορούμε να τον βρούμε κάπου αλλού. Να αναζητήσουμε λοιπόν το Ευαγγέλιο του Χριστού, για να μας αξιώσει να ζούμε με ενότητα και χωρίς σχίσματα, να ζούμε με ουσία και χωρίς διαιρέσεις, να ζούμε με έναν καλόν πνευματικό αγώνα και καλός πνευματικός αγώνας είναι να προσπαθείς να παραμερίζεις το Εγώ σου για το Εμείς. Να προσπαθείς να κάνεις στην άκρη τα όποια συμφέροντά σου, τις όποιες σκοπιμότητες σου, τις όποιες πρόσκαιρες ωφέλειες και να μπορεί κανείς να βλέπει πιο μακριά. Είναι πολύ κρίμα να κοιτάμε μόνο στον χώρο που είναι μπροστά μας.

Είναι πολύ προτιμότερο το όραμά μας και το βλέμμα μας να ξεπερνά τον ορίζοντα των αισθητών μας οφθαλμών. Όραμα έχει ανάγκη η ζωή μας, όραμα έχει ανάγκη η πόλη μας, όραμα έχουν ανάγκη τα παιδιά μας για να τους δημιουργήσουμε κίνητρα και ελπίδα να ξέρουν ότι για κάτι αξίζει να αγωνιστούν, κάτι αξίζει να περιμένουν, κάτι αξίζει να προσμένουν».

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

Τον **Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών** προσεφώνησε εκ μέρους όλων και τον ευχαρίστησε για την αγιαστική παρουσία του στην παραλία Ραχών, αλλά και για την πατρική του αγάπη και μέριμνα ο Προϊστάμενος της Ενορίας π. Αλέξανδρος Κωστάκης, προσφέροντάς του με αγάπη ένα Αρχιερατικό Εγκόλπιο, ενώ στην Θεία Λειτουργία παραβρέθηκε η Δήμαρχος Στυλίδος κ. Βιργινία Στεργίου και λοιποί αυτοδιοικητικοί άρχοντες.

Ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τον π. Αλέξανδρο και τον συνεχάρη, τόσο αυτόν, όσο και τους συνεργάτες του για την καλή διακονία τους στην Ενορία, αλλά και για την αγάπη τους προς τα παιδιά, καθότι στην Παραλία Ραχών και στην Ενορία στεγάζεται ένα από τα **Παραρτήματα του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός»** με την διακριτική ονομασία **«Χαρίλαος Ταλιαδώρος»**, το οποίο γεμίζει μαθητές και μαθήτριες κάθε ηλικίας και το οποίο προοδεύει και

εξελίσσεται ραγδαία.

(Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου)